

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Neplodovitost parlamenta.

Parlamentarizem v Avstriji gotovo ni opravičil nad, ki so se stavile vanj. Vladali so že liberalci in konservativci, a uspehi njih delovanja so jako skromni, zlasti kar se tiče zakonodaje. Še vedno veljajo največ zakoni iz absolutistične dobe, ki se prav ne ujemajo več z duhom časa, pa tudi ne z duhom ustave. Skrajni čas bi že bil, da bi se taki zakoni predelali v duhu ustave. Tako velja še neka policijska naredba iz absolutne dobe, ki naravnost nasprotuje svobodščinam, ki so nam zagotovljene v ustavi. Neprilike, ki izvirajo iz te naredbe, čutile so že vse stranke, a vendar se ne morejo sporazumeti, da bi sklenile nov policijski zakon, ki bi se ujemal z duhom ustave.

Pa tudi kazenski zakon je zastarel, kajti izvira že iz 1803. leta. Predelal se je bil sicer 1852, pa le neznatno. Od tega časa, kar se je izdal ta zakon, se je javno življenje jako premenilo. Novejše znajdbe so preustrojile razmerje mej posamičnimi razredi človeške družbe. Za tako premenjene razmere stari kazenski zakon več ne zadošča. Vse stranke priznavajo, da je sedanjí kazenski zakon pomanjkljiv in poprave potreben, a vendar kakor stvari sedaj stoje, ni misliti, da bi kmalu dobili novega.

Od 1862. leta se je že večkrat poskušalo predelati kazenski zakon, a vselej je ostalo le pri poskusih. Omenjenega leta se je bila sestavila komisija v justičnem ministerstvu, da izdela nov kazenski zakon. Od tega časa imamo že več načrtov, ki pa noben ni postal zakon. Hyejev je obležal v odseku, ker se je vsled političnih dogodkov razpusil parlament. Leta 1874. je pravosodni minister Glaser predložil načrt, katerega je rešila zbornica poslancev. V gospodsko zbornico pa načrt ni prišel, ker je poprej odstopilo Auerspergovo ministerstvo in z njim Glaser.

Minister Pražak je 1881. leta predložil zopet nov načrt, toda državni zbor ga ni rešil do konca legislativne dobe 1884. leta. Sedanjí pravosodni minister je predložil bil zopet nov načrt, katerega je rešil kazenski odsek, a vendar se sedaj zagotavlja,

da zakon nikdar ne bode postal. Pokazale so se nove ovire. Konservativcem načrt, kakor ga je vsprejel odsek, ne ugaja, očitajo mu, da je le malo predelan Glaserjev načrt, ki je pa osnovan preveč v liberalnem duhu. Mi sami priznavamo, da načrt ima nekatere pomanjkljivosti, zlasti proti denarnim globam se dá precej ugovarjati, ker revnejše neprimerno huje zadevajo nego bogatine. Te pomanjkljivosti bi pa ne smele biti povod, da se reforma kazenskega zakona odloži. Naj ga pa zbornica tako predela, da bode ugajal potrebam prebivalstva. Gotovo je slabo spričevalo za parlament, da bi kacega dobrega zakona dognati ne mogel.

Pa tu se nič govoriti ne dá. Položaj je tak, da državni zbor zares ni sposoben za kako večje delo. Rešuje le začasne posle, pred vsem dovoljuje budget vladi in potrjuje letne račune, prav kakor občni zbori pri kacic delniških društvih, samo da se to vrši z večjimi formalnostmi.

Sedaj nastane vprašanje, kaj je povod neplodovitosti parlamenta, ko vendar narod v državni zbor pošlje najboljšje svoje može in se v gospodsko zbornico kličejo može, ki imajo zasluge za cerkev, državo, znanosti ali pa narodno blagostanje. Temu je uzrok, da nemamo v državnem zboru velicah strank s skupnimi programi, temveč le frakcije, ki se le za silo zedinijo v večje stranke, a vendar goje vedno le svoje posebne težnje in nemajo pravega pojma za skupnost.

Da je tako, je mnogo krivo, da se ni točno izvela narodna enakopravnost v zmislu ustave. Ko bi se bili z uresničenjem narodne enakopravnosti odstranili narodni razpori, bi bilo veliko lažje sestaviti velike stranke, katere bi vodila občna politična načela. Tako pa parlament ni zmožen za nobeno večje delo in se tudi ustavni duh prav v narodu oživiti ne more. Marsikdo se že povprašuje, čemu plačujemo toliko tisoč za parlament, če pa državni zbor nobenega velicega dela ne zvrši. Razmere pa prej ne bodo boljše, da bodo odločilni krogi spoznali pravi uzrok parlamentarne neplodovitosti, česar se nam pa še ni tako hitro nadejati.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 14. marca.

Danes je zbornica poslancev najprej potrdila podaljšanje proračunskega provizorija za mesec april in maj. Proti podaljšanju je govoril poslanec Vašaty in pri tej priliki se pritožil, kako vlada preganja mladočeško stranko. Pa tudi proti staročeški stranki se je govornik obrnil in razkril njeno postopanje z Mladočehi v češkem klubu. Dalje je govornik ostro kritikoval češko-nemško pogodbo ter jo nazval izdajo češkega naroda. Ta govor in Rigerja odgovor so bili zanimivi momenti današnje seje.

Druga točka dnevnega reda je bilo posvetovanje zakona ob odškodovanju krivo obsojenih. Odborova predloga se je vsprejela in tako ustvarjen je zelo blag zakon, akoravno ni v vseh zadevah popolen. Morda se posreči gospodski zbornici pomanjkljivosti, ki jih še ima na sebi, odstraniti. Za Avstrijo je pa to velike važnosti, da je ona prva uvela tak zakon, ki bo nedolžnoobsojence barem nekoliko odškodoval. Debata o tem zakonu ni imela nič zanimivega, da se je vršila skoro pri praznih klopeh. Tudi galerije so bile slabo obiskane.

Kot prvi predmet dnevnega reda je bilo čitanje provizoričnega proračuna za mesec april in maj. K temu predmetu se je oglasil poslanec Vašaty. On naznanja, da bo njegova stranka glasovala proti proračunskemu provizoriju, ker za Mladočehe prava zbiranja, govora in tiska več ni. Obrča se proti vladi, ki je Čehom dane obljube le na pol izpolnila. Dalje proti češkemu klubu in njegovim voditeljem in pravi, da so bili Mladočehi iz njega zato izključeni, ker neso hoteli dalje pri parlamentarni slepariji sodelovati. Vsi napori umirajoče stranke so na to obrnjeni, svobodomiselnost, nezavisno stranko uničiti in tu mora tudi vlada pomagati. Zato je bil tudi grof Thun imenovan namestnikom, ker je obečal, da se bo boril proti Mladočehom, akoravno mu manjka prva potrebnost za to, znanja češkega jezika in skušnje vsakega uradnika. K češko-nemškemu poravnanju je vlada pozvala tri najbolj zanesljive gospode. Jeden iz njih (Zeit-hammer) je pri volitvah v svojem starem okraji

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)
(Dolje.)

Nekoliko oslabeledih vojakov je šlo tudi vun za njimi, pa puntarji jih neso vsprejeli, ženske pa so pridržali jedno noč pod stražo in so jih pognali nazaj v trdnjavo zahtevajoč, da se jim izroče soudeleženci ter so obetali vsprejeti za to in preživiti izposlance. Simon se ni strinjal s tem, ker se je bal pomnožiti število sovražnikov. Glad je postajal od ure do ure strašnejši. Konjskega mesa, ki so ga razdali po tehtnici, ni bilo več. Začeli so jesti mačke in pse. S početka obsedanja, pred tremi meseci, vrgli so na led ubite konje; spomnili so se nanje in ljudje so strastno grizli kosti, ki so jih psi oglodali. Nazadnje je tudi ta hrana pošla. Začeli so misliti in izumljati nova sredstva za hrano. Našli so neko glino, posebno mehko in brez primešanega peska. Poskusali so jo skuhati, narejati iz nje nekak sok in jeli uporabljati jo za hrano. Vojaki so popolnoma obnemogli. Nekateri neso mogli več hoditi. Otroci bolnih mater so se sušili in umirali. Ženske so nekočkrat poskusile ganiti pun-

tarje in valjaje se pred njih nogami, prosile za dovoljenje, da bi ostale v mestu. Ognali so jih s prejšnjimi zahtevami. Jedine kazačke so bile vsprejete. Pričakovana pomoč ni prišla. Obsedanci odlagali so svojo nado od dne do dne, od tedna do tedna. Puntarji so kričali garnizoni, da so državne vojske razbite, da so se Orenburg, Ufa in Kazan že udali samozvancu, da pride ta kmalu v Jaicki gorodok in da takrat ne bo več milosti. V slučaju pokornosti, obetali so v njegovem imenu ne samo pomiloščenje, ampak tudi nagrado. Poskušali so preveriti o tem tudi bedne ženske, katere so prosile iz trdnjave v mesto. Načelnikom je bilo nemogoče tolažiti obsedance s tem, da pride kmalu po moč, ker nikdo ni mogel več slišati o tem brez nevolje: tako so bila razsrjena srca vsled dolzega praznega pričakovanja! Trudili so se vzdržati garnizono v zvestobi in pokornosti, ponavljaje, da se s sramotno izdajo nihče ne bode rešil pogube, da puntarji, razkačeni vsled dolgotrajnega upiranja, tudi ne bodo prizanesli prestopnikom prisege. Skušali so vzbuditi v duši nesrečnih nado na Boga vse-mogočnega in vsevidečega in ohrabreni mučenci so ponavljali, da je bolji udati se volji Njegovi, kakor služiti razbojniku, in za zmiraj malopridni osadki razen dveh ali treh iz trdnjave pobešlih mož.

Prišel je veliki teden. Obsedanci so se živili z jedino glino že petnajsti dan. Nikdo ni hotel umreti od lakote. Sklenili so vsi do zadnjega (razen popolnoma onemoglih) iti na poslednji izkok. Niso se nadejali zmagati (puntarji so se tako utrdili, da jih od nobene strani ni bilo moč napasti iz trdnjave), hoteli so samo umreti častno kot junaki.

V torek odločeni dan za napad iz trdnjave, zapazile so straže, nastavljene na strehi stolne cerkve, da so puntarji vsi osepeli letali po mestu, slovo jemali mej sabo, se zbirali in v tolpah se odpeljali v step. Kazačke so jih vozile. Obsedanci ugibali so kar koli nenavadnega in udali so se zopet nadi. „Vse to nas je tako osrčilo“, pripoveduje živa priča obsedanju, pretrpevši vso to grozo, „kakor da bi bili zaužili vsak kos kruha“. Počasi je šunder utihnil; zdelo se je, da je stopilo vse v navadni red. Malodušnost se je lotila obsedanih hujše nego prej. Molče so gledali v step, od koder so pred kratkim pričakovali rešiteljev... Na mah, ob petih popoldne pokazal se je od daleč prah in zagledali so tolpe v neredu dirjati izza gozda drugo za drugo. Puntarji so se vozili skozi razna vrata, vsak skoz ona, blizu katerih se je nabajal njegov dom. Obsedanci so uganili, da so puntarji potolčeni in beže, pa še niso smeli radovati se; bali so se

propal in moral je iskati rešitve v trgovinski zbornici. Vodja sam je le z malo večino v svojem domačem okraju prodril, in to le zato, ker se mu ni postavil protivni kandidat. — Tretji (Mattuš) je bil le zato voljen, ker so se na dan volitve razpošiljali lažni telegrami (čujte! čujte!) v njegovem okrogu, da je odstopil protivni kandidat in zdaj se je parlamentarnemu delovanju odrekal, da bi mogel v prijetnem bladu češke deželne banke premišljovati o preteklosti.

Pri posvetovanju o poravnavi se je tem gospodom brez mandata večja veljava dajala, kakor sklepom deželnega zbora. S češko poravnavo je ministerski predsednik prelomil svojo besedo in zastopniki češkega naroda so ga izdali in svojo preteklost zatajili.

Predsednik opominja govornika, da bi se krajše izražal.

Poslanec Vašaty protestuje zoper to, da se mu svoboda govora krati in prosi, da bi se barem v prostorih poslanske zbornice svoboda govora varovala. Govornik dalje kritikuje poravnavo, katera je bila takorekoč „inter pocula“ (pri čašah) izvršena, kakor to odgovarja naravi ministerskega predsednika, ki je bil vedno lahkoživec in vesel. Ta poravnava je njegovo zadnje delo. Besedam ministerskega predsednika nihče v zbornici več resno ne veruje. Češke poslance pa, ki so pozabili svojo dolžnost, bo češki narod, kakor veter pleve s površja pometal. Le mej zastopniki, ki so z obeh strani svobodno izvoljeni, je mogoča trajna poravnava. S poravnavo pa, po kateri se kak narod ponižuje, ne bo nastopil zaželeni mir, le novi boji se bodo netili. Vladi pa, ki je pravi avstrijski program vsem narodom biti pravična, zavrgla, govornik ne more dovoliti budgeta. (Odobranje na klopeh Mladočehov.)

Poslanec Rieger se obrača proti predgovorniku, kateremu se je dopalo začeti politično debato. Ta je, pravi govornik, osolil svoj govor z vsakojako soljo, na kar se on ne bo oziral. On je napal može, iz katerih jednega je visoka zbornica pozvala k mizi predsednika, mej tem, ko je drugi prestal biti naš tovariš (Odobranje) in katerega je češki deželni zbor pozval važnemu zavodu na čelo. Kar se mene tiče, pravi Rieger, morem mirno kazati na čistost svoje preteklosti (Odobranje). Moji največi neprijatelji si neso upali moj brezmadežni značaj in nesebičnost napadati (Odobranje). V tej zadevi se morem sklicavati na sodbo naroda svojega. Sicer pa poravnava ni danes na dnevnem redu. V češkem deželnem zboru in tudi tukaj pri proračunski debati bode prilika o njej natančneje pregovoriti. Ako leži v nji zločin ali izdaja, naj se ta s tem opraviči, da je bila moja odkritosrčna želja, v moji dragi domovini mir ustanoviti, bilo bi to i z žrtvami. Ako je pa to zločin, kar se je zgodilo, naj o tem sodijo naši vrstniki in potomci, jaz pričakujem mirno to sodbo. (Odobranje na desnici.)

Potem se budgetni provizorij v 2. in 3. čitanji vsprejme.

Naslednja točka dnevnega reda je bilo nada-

drzovitega naskoka. Prebivalci so begali naprej in nazaj po ulicah, kakor pri požaru. K večeru udarili so na zborni zvon, zbrali krog, potem v kupih šli k trdnjavi. Obsedanci so se pripravljali, odbiti jih, pa so zagledali, da peljejo zvezane svoje vodje, atamana Kargina in Folkačeva. Puntarji so se približali na ves glas proseči pomiloščenja. Simonov jih je vsprejel in sam ni veroval svoje rešitve. Garnizona je planila po hlebih kruha, ki so jih prebivalci na nesli. Do velike nedelje, piše živa priča teh dogodkov, je bilo še štiri dni, za nas je bil pa še ta dan velikonočni praznik. Celo ti, kateri od slabosti in bolezní niso mogli ustati iz postelje, ko bi trenil, bili so ozdravljeni. V trdnjavi je bilo vse na nogah; zahvalili so se Bogu; pozdravljali drug drugega; celo noč ni nikdo zatínil očesa. Prebivalci so naznanili obsedancem osvobojenje Orenburga in skorejšnji prihod Mansurova, dne 17. aprila prispel je Mansurov. Vrata trdnjave, zaprta in zagrajena od 30. decembra, so se odprla. Mansurov je prevzel načelníštvo nad mestom. Načelniki punta: Kurgin, Tolkačev in Gorškov in nezakonska žena samozvančeva Ustinja Kuznecova so bili pod stražo odpravljeni v Orenburg.

Tak je bil uspeh razpolaganj skušenega umnega vojskovodje. Pa Bibikov ni utegnil dokončati, kar je začel; izmučen od truda, nepokoja in jeze,

ljevanje specialne debate ob odškodovanji nedolžnoobsojencev, in sicer §§. 6. in 7.

Poslanec Kronawetter predlaga k §. 6. v drugem odstavku, da bi se na mesto besede „advokat“ postavila besede „polnomočnik“ (pooblaščenec). Govornik namerava s tem zakotne pisarje vzdrževati.

Poslanec Lienbacher zagovarja obliko §. 6., kakor jo je kazenski odbor nasvetoval.

Poslanec dr. Dostal se sklicuje na svoje razlaganje v generalni debati, polemizuje proti predgovorniku in se izraža proti primernosti ustne obravnave, kakor tudi zoper kompetenco višjega deželnega sodišča. On zmatra za to primerano so dišče prve instance, pri katerem se je izreklo oproščenje in svetuje, da bi se §. 6. tako glasilo, kakor hitro so akti končani, mora sodnija brez odloga razsodbo izreči.

Poslanec Zucker obrača se proti poslancu Lienbacherju in pravi, da bi se bila zbornica morala že pri prvem čitanji zakona o tem zjediniti, hoče-li se postaviti na stališče pravne terjatve ali pristojne odškodnine, hoče-li imeti prvo ali drugo instanco; odbor in tudi zbornica bi bila prej gotova z zakonom. Govornik priporoča, da bi se vsprejel nasvet poslanca Dostala.

Poročevalec dr. Jaques objasnjuje, da glavni namen predloge je, zabraniti justične umore. Kazenskopravni red zaključuje v sebi zraven dobrega tudi različne pomanjkljivosti. On prosi ministra pravosodja, da bi se pri predstojajoči premeni kazenske zakonodaje na različne pomankljivosti oziralo; poslednjič on priporoča, da bi se §. 6. vsprejel brez premen.

Pri glasovanju se je nasvet dr. Dostala z 99 proti 82 glasom odklonil. Tudi predlog poslanca Kronawetterja se je zavrgel in §. 6. nespremenjeno, kakor ga je odbor nasvetoval, vsprejel.

Pri § 15. zmatra poslanec Kronawetter za bolj naravno, da bi se nedolžnoobsojenec brez okoliša postavil v prejšnji stan, ako je zastopnik nedolžno obsojenega kriv, da se je obrok k naznanilu rekurza zamudil, ker tožitelj ne sme trpeti za krivdo zastopnika. On predlaga, da bi se o besedah „ali njegovega zastopnika“ posebno glasovalo. Po kratki opazki poročevalčevi se vsprejme tudi § 15.

K § 16. predlaga poslanec Kronawetter, da bi se mu pridele besede, ki določujejo, da tudi tukaj veljajo določbe o pravu ubožcev, kadar iščejo svoje pravice pri sodiščih.

Poslanec Pattai se obrača proti predgovorniku in poudarja, da so advokati i tako preobloženi z zastopanjem ubogih. Proti drugemu predlogu posl. Kronawetterja, da bi se prostost od pristojbin pri zastopanju revnih izrecno v zakonu omenila, govornik nema ničesar, akoravno se to samo ob sebi razume.

Pri § 19. se obrača posl. Zucker proti besedam poročevalca in odbija osobne napade nase in predlaga, da bi zakon veljal le za one slučaje, v katerih je bila razsodba po veljavnosti tega zakona izrečena.

malomaren za svoje že pohabljenno zdravje, zbolel je v Bugulmi za vročino, čutil, da se konec bliža in izdelal še nekoliko razpoloženj. Vsa svoja tajna pisma je zapečatil, zaukazal poslati jih carici in izročil načelníštvo generalnemu poročniku Ščerbátovu, starejšemu za njem. Ko je zvedel po sluhih o osvobojenji Ufe, je srečno še o tem poročil carici in sklenil dne 9. aprila, ob najstarejših zjutraj v štiriinštiridesetem letu od rojstva. Truplo njegovo je nekoliko dni ležalo na bregu Kame, čez katero v tem času ni bilo mogoče priti. Kazan je želela pogrebsti ga v svoji stolni cerkvi in postaviti spomenik svojem rešitelju, pa na zahtevanje njegove obitelji je bilo truplo Bibikovo prepeljano v njegovo vas. Andrejev red, imenovan je za senatorja in čin polkovnika gvardije ga neso več našli mej živimi. Umiraje, je rekel: „ne obžalujem otrok in žene: gosudarinja bo skrbela za nje; obžalujem očetvino.“ Govorica je pripisala smrt njegovo uplivu strupa, in se je govorilo, da bi mu bil neki zaudal jeden izmej konfederatov. Državin je posvetil pesen smrti Bibikova. Jekaterina ga je oplakala in obsipala njegovo obitelj s svojimi dobrotami. Peterburg in Moskva sta bili prepadeni od strahu. Kmalu je tudi vsa Rusija začutila nenadomestno zgubo.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. marca.

Ministerski svet se je baje že v petek posvetoval o odgovoru na izjavo škofov. Sklenil je baje odločno zavrniti zahteve škofov. Ko bode cesar odgovor potrdil, se bode sporočil komisiji gospodske zbornice. Če res vlada tako hitro hoče dati pojasnilo o tej zadevi, bode to malo ugajalo nemškimi konservativcem, ker potem jim ne bode več mogoče hoditi z desnico. Iz sedanje državnozbornske večine izstopiti si pa prav ne upajo, ker čutijo, da bodo v opoziciji manj dosegli. Pripravljeni so baje že glasovati za odpis gališkega zemljeknižnega dolga. V konservativnih krogih se je zadnje dni tudi zatrdjevalo, da jim tudi ni treba še iti v opozicijo zaradi izjave škofov, ker je še vedno upanje, da v šolskem vprašanji kaj dosežejo in ker vsega, kar škofje zahtevajo, ne obsejajo predlogi konservativcev gledé preustrojtva šole.

Deželni zbor **hrvatski** se bode odložil dne 22. marca in se zopet snide po pravoslavnih velikonočnih praznikih.

Vnanje države.

Srbija dobi novo ministerstvo, ker je večina sedanjih ministrov poklicanih v državni svet, mej njimi tudi ministerski predsednik Gruić. Novo ministerstvo bode sestavil Pašić.

V zbornici **italijanskej** je poslanec Imbriani interpeloval vladu, zakaj je bila prepovedala nabiti plakate, tikajoče se Oberdanka. Ministerski predsednik mu je odgovoril, da so dotični plakati obsezali rušenje tiskovnega in kazenskega zakona. Dolžnost vlade je, ozirati se na mejnarodne odnose in pokazati, da zna zakonom pridobiti spoštovanje.

Iz **Grške** je prišlo dne 7. t. m. kacic 50 roparjev čez **turško** mejo. Dve turški stotnji sta jih pa zavrtili. Bil je hud boj, v katerem so roparji zgubili 6 mrtvih. Roparji so svoje ranjence odnesli seboj čez mejo. Bili so oboroženi z ostragušami Grasove sisteme. Pri ubitih se je našlo po 40 patron. Mi ne vemo, ali so to res bili navadni roparji, ali so pa udrlí v Turčijo le, da bi ondu organizovali kak ustanek, ker je v orijentu včasih roparja težko ločiti od ustaša.

Vlada **bavarska** se je bila obrnila do škofov, da naj se izjavijo, ali še kaj drugega loči starokatolike od rimske cerkve, nego dogma papeške nezmotljivosti, in če se torej starokatoliki ne morejo več zmatrati za člane katoliške cerkve. Škofje so odgovorili, da starokatolikov od katoliške cerkve ne loči upor Vatikana, temveč tudi to, da so odpravili spoved in celibat in se podčinili jansenskem škofu. Bavarska vlada bode sedaj pozvala starokatolike, da naj se konstituirajo kot posebna verska občina. Vsled tega bodo starokatoliški župniki zgubili dohodke, katere so dosedaj imeli kot katoliški župniki.

Nemški Reichsanzeiger je priobčil obširno statistiko o zadnjih občnih deželnozbornskih volitvah. Po računu tega lista so največi izgubili alzaški protestovci, dobili neso niti polovice toliko glasov, kakor 1887. leta. Število danskih glasov je ostalo jednako, število poljskih in velfskih se je pa povečalo v tej meri, kakor sploh število volilcev. Katoliški centrum je zgubil desetino glasov, konservativci četrtno, narodni liberalci pa nad tretjino glasov. Naprednjaki dobili so za jedno petino več glasov, število socijalističnih glasov se je podvojilo. Protisemiti so leta 1887. bili dobili 12.000 glasov, letos pa že 50.000.

Iz **Kavkaza** se baje misli v Turčijo izseliti do 20000 mohamedancev. Turški ministerski svet je že imel več posvetovanj, kje bi odkazal priseljencem zemljo. Nič posebno se v Turčiji ne veseli prihoda kavkaških gorcev, a vender ne morejo, da bi ne vsprejeli istovercev, kateri se ne morejo sprijazniti z vladno rusko.

Dopisi.

Iz **Gradca** 16. marca. [Izv. dop.] Pretekli petek, v oni dobi, ko ste se vi divili v Ljubljani slovečemu zboru ruskih pevcev, i za nas Slované v Gradci ni bil brez posebne znamenitosti. Bratsko ak. društvo „Hrvatska“ priredilo je namreč tamburaški koncert. Udeležilo se je te slavnosti ogromno število izbranega občinstva, Hrvatov, Slovencev, Srbov, Čehov, Poljakov, Bolgarov, Rusov in Nemcev meščanov tako, da so bile skoro pretesne širne dvorane hotela „Daniel.“ Ob osmi uri nastopili so tamburaši. Tišina je nastala. In zadoneli so po širnih dvorinah milo ubrani glasovi, zdaj krepko, zdaj rahlo in nežno, kakor so zahtevale ravno mične pesni; kajti te so dale največi opravka blaglasnim tamburicam. Kak upliv pa so imeli tamburaši na pazne poslušalce, domišljati si more le oni, ki je slišal kedaj to divno godbo jugoslovansko. Prese- nečeni poslušali smo venec hrvaških pesnij. A utis, ki ga je imela nežna naša pesem „pri zibelci“, bil

je nepopisen. Burno odobravanje prouzročil je tudi venec slovenskih pesni. Zadnja pesen se je glasila posebno krasno, ter vzbudila veliko navdušenost, da so jo morali tamburaši ponavljati.

Pač marsikomu izmed nas se je milo storilo, da nam Slovencem ni dano ponašati se s tamburaškim zborom. Vsak ve, da je naše petje eden najmočnejših stebrov narodnosti naše — še tamburaštvo k temu, — in pridobili smo si zopet lepo moč narodni naši prosveti. Ali je to mari nemogoče? Nikakor ne. Ni treba poudarjati na tem mestu, kako zavzeto je ljudstvo naše za petje in godbo. Ali tukaj nam sreča ni bila preveč mila. Naši dečki na kmetih, ki so se učili godbi, pokvarili so se večinoma. Znali so jedva igrati dve ali tri poskočnice, pa hajd na svojo roko igrati po krčmah za ples. In s tem privadili so se pijančevanju in pohajkovanju, ter zakrivili ono ostro sodbo, ki jo ima naš narod o godcih sploh. Kaj pa bi bilo, če bi se poprijeli tamburaštva. Tukaj vendar ni mogoča ona res vse graje vredna razvada. Tu in tam sicer nahajaš i mej nami posamezne tamburice, a to ni dovolj. Ako bi se pri nas cenila ta umetnost in gojila, poprijelo bi se tamburaštvo i naroda samega tem bolj, in to bi bilo vendar nekaj, kar bi nam pomagalo ohraniti naš slovenski značaj, in naša vez bi potem zopet postala močnejša. To samo mimogrede.

Po pravici pa smemo čestitati bratom Hrvatoma na njihovem tamburaštvu, ki se je pokazalo v tako sijajno pred tujim življenjem, ki je pokazalo tujcem zaklad in moč slovanske godbe in v zvezi z njo pridobilo javno priznanje slavi slovanske pesni od ljudstva, ki nam sicer ni prijazno. Da bi bilo več spremembe, uvelo se je v spored tudi „čvetorgudje“; in tudi na goslih dosegli so dotičniki odločno priznanje. Posebno pa se je odlikoval g. Kuhar, ki je ves tamburaški zbor vodil z izrednim ukusom; njegova samoigra na goslih (spremljal jo je glasovir) bila je tako izborna, da se jej vse občinstvo ni moglo dovolj načuditi. Po vspredu, ki je obsegal jako zanimive in lepe skladbe, — omenimo še samo tamburaškega kvinteta z „brač-solo“, — vršil se je zabavni del, o kojem so govorili zastopniki vseh debel slovanskih v nepopisno naudušenje. In ko smo se razšli, ohranil je vsak živ spomin temu znamenitemu večeru.

Od Temenice 14. marca. [Izv. dop.] „Čast Bogu! vendar sem dočkal dneva, ko se upa učiteljski časnik moško in odločno potegniti za učiteljstvo, odbiti krivičen napad na „novo šolo“, uzdihnil sem s pravim srčnim zadostilom, prečitavši konec dopisa: Ljubeznjivost Stare Soče v 5. št. „Popotnika“.

Pozna se, da je spisal ta dopis več umnik, — mlad učitelj, kakor se nazivlje sam. Ves dopis je stvarno, a živo pisan. Ne namerjam, podajati vsebine njegove, a opozarjam nanj slovensko učiteljstvo, zlasti kranjsko, da ga čita v 4. in 5. št. letošnjega „Popotnika“. Uveri se samo, da je „Popotnik“ časnik, ki popolnoma zasluži našega zaupanja. Takšnega zagovornika nam treba — imamo ga — oklenimo se ga!

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) praznuje jutridesetletnico, odkar je deželni predsednik kronovinikranjski. Danes in jutri vrše se čestitanja dostojanstvenikov, uradništva in raznih deputacij, v četrtek bode slovesen banket v hotelu Elefant. Danes zvečer ob 9. uri prirede mu čitalnični pevci s „Sokolom“ baklado in serenado, pri kateri bodo peli tri zборе: „Zastaveničko“, katero je nalašč v ta namen zložil g. mojster Nedved, „Kje je slavska domovina?“ in „Zvezdam“.

— (Serenado in baklado) napravi jutri zvečer ob 9. uri, slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ deželnemu predsedniku baronu Winklerju povodom njegove desetletnice.

— (Večer v spomin Davorinu Trstenjaku) bode jutri v torek dne 18. t. m. ob 8. uri zvečer v steklenem salonu čitalnične restavracije. Spominski govor bode govoril g. dr. D. Majaron. Gg. člane vabi k temu večeru

odbor „Pisateljskega podp. društva“.

— (Podpornemu društvu za slovanske visokošolce na Dunaji) podarila je gospa Ana Pukl 20 gld. — Iskrena hvala blagi dobrotnici!

— (Za javno telovadbo), katero priredi „Sokol“ velikonočni ponedeljek, dovolil je deželni

odbor redutno dvorano. Zanimivi program priobčil se bode v kratkem.

— („Pokupski Sokol“) priredil je, kakor smo že naznanili, preteklo soboto javno telovadbo. Od „Sokola Ljubljanskega“ udeležila sta se je brata Benčan in Vernik, katerih vaje so napravile velik efekt. Posebno divilo se je občinstvo nastopu atletov. Natančneje poročilo nam je obljubljeno.

— (Slovenska predstava) izven predplačila in z znižano ceno bode v sredo dne 19. marca t. l. Igrala se bode burka „Pojdimo na Dunaj“. Cene sedežem so: 60, 50, 40 kr. Ustopnina 30 in 20 kr. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

— (Na korist družbi sv. Cirila in Metoda) prirede razna Tržaška društva sredi aprila velik koncert v gledališči „Fenice“. Sodelovali bodo: Tamburaški zbor, dramatični odsek „Tržaškega Sokola“, pevci „Slovanske čitalnice“ in pevci „Delavskega podpornega društva“.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je prvokrat značajna slika „Gospod Grobski“, katero je češki spisal Ladislav Stroupežnický, poslovenil pa g. Fran Gestrin. Igra nam jako pristno riše nasprotstva mej kmetom in graščakom, vsled katerih se dejanje tako poostri, da bi prišlo do katastrofe, ko bi Jurij Grobski in baronesa Kalska s svojo plemenitostjo ne poravnala razpora in tako uprizorila urogen konec. Značaji v tej igri so izvrstno risani, dejanje živahno in psihologično razpeljano, vsa igra pa izmed najboljših, kar jih ima slovenski repertoar. Občinstvu je igra izredno prijala, predstava bila je vseskozi završena, imela pa je jeden nedostatek, premalo občinstva. Kar se tiče posamičnih ulog, gre po vsej pravici prvo mesto g. Borštniku. Njegov Vrbovec je bil pravi tip kmeta stare korenine, ki spominjajoč se dolgoletnega pritiska in robstva in pretrpljene krute kazni, neče ukloniti tilnika pred starim in oholim graščakom, kateri kakor kos stare patrimonijalne dobe še živi v svojih stanovskih predsodkih. Gosp. Borštnik je ulogo Vrbovevo tako izborno pogodil, da je takoj pri prvem prizoru izzval burno priznanje. Graščaka Grobskega je g. Slavko predstavljaval z vsega priznanja vredno spretnostjo. Isto velja o g. Sršenu (župnik Mrvar) in Danilu. Tudi gg. Verovšek (logar) in Šturm (oderuh Lisjak) in Lovšin (Strakoš) igrali so na splošno zadovoljnost. Ženski ulogi sta v tej igri pravo za pravo samo dve, uloga baronese Kalske in Vrboveve žene Marijane. Prvo igrala je gospa Borštnik-Zvonarjeva, drugo gospodična Gostičeva, obe z najboljšim uspehom. Občinstvo bilo je včerajšnjega večera uprav veselo, kajti malo je tacihi iger, kakor „Gospod Grobski“, zato smo preverjeni, da bode repriza te igre napolnila gledališče.

— („Matica Hrvatska“) razpošilja svojim poverjeništvom knjige za l. 1889. Za letnino 3 gld. prejmo udje devet lepih knjig. Poverjeništvu Ljubljanskega okrožja poslalo jih bo te dni Ljubljanskim članom na dom; udje izvan Ljubljane pa naj blagovoljno naznani, kako jih želé prejeti. Raznašalec bode ob jednom pobiral tudi letnino za leto 1890.

— („Slovenski Pravnik“) ima v številki 3. nastopno vsebino: 1. X.: Pravni leki in njihovi roki v upravnem postopanju. 2. O uradnem pospeševanju civilnih pravn. 3. Odvetniškemu pomladku! 4. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Ni upravičen deležnik pridržati računa, ki mu je bil radovoljno predložen (§ 830. obč. dež. zak.) b) Pristojnost sodnih oblastev za tožbe o moteni posesti v razlastitvenem postopanju. c) Odvetniški koncipijent sme svojega odvetnika zastopati tudi v rednem ustnem postopanju na deželi. 3. Pravna vprašanja. 6. Književna poročila. 7. Drobne vesti. 8. Člani društva „Pravnika“ 1890 l.

— (Vojaško.) Kadetska častniška namest. Ivan Vauken in Eduvard Šubic oba pri 24. deželnobrambovskem batalijonu v Ljubljani in Fran Weidlich pri 74. deželnobrambovskem batalijonu v Gorici imenovani so poročniki v neaktivnem stanu c. kr. deželne brambe.

— (Črne osepnice) začele so razsajati v Borovnici, posebno mej otroki. Tudi v Ljubljani bil je včeraj jeden slučaj s smrtnim izidom.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) razpisuje natečaj za mesto društvenega zdravnika. Pismene ponudbe doposlati je tekom

jednega meseca društvenemu predsedništvu, pri katerem se poizvedo natančnejši pogoji. Kakor posnamemo iz zasebnega pisma, je društvenemu zdravniku določena izdatna stalna plača, imel pa bi gotovo tudi mnogo druge prakse, ker bi bil v vedni dotiki z ogromno večino slovanskega prebivalstva v Trstu. Zelo bi bilo želeli, da bi se kdo izmed naših doktorjev za to mesto oglašil.

— (Vreme) se je včeraj spremenilo in pokvarilo vse izlete ter prizadelo krčmarjem v okolici mnogo škode. Proti poludnevu začelo je pršeti, potem deževati in dasi je kmalu prenehalo, pomočilo je vendar toliko, da na daljše izlete ni bilo misliti. Na planine vrglo je nekoliko novega snega.

— (Meščanska garda Novomeška) dobila je od vojaškega erarja po ugodni ceni puške ostraguše, sisteme Wänzlöve.

— (Akademično društvo „Slovenija“) priredi v četrtek 20. marca, svojo deveto redno sejo s sledečim vspredu: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo o Erjavčevi slavnosti. 4. Slučajnosti. 5. „Osamljenik“, čita član stud. med. Anton Podpečnik; kritikuje član stud. med. Fran Goestl. Lokal: Schmidtleitner's Restauration, VII. Lerchenfelderstrasse 45. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— (Na Vojskem) nad Idrijo dobili so pismonosca, ki hodi trikrat na teden v Idrijo po pošto.

— (Pasji kontumac) proglašen je od 9. t. m. do 9. junija t. l. za Novo Mesto in za vasi: Muhaber, Hudo, Daljni vrh, Boršt, Gorenje in Dolenje Kamnice, Ločna, Zalog, Češča vas, Podgora, Griblje, Cegelnica, Prečna, Suhor, Kal, Potočarska vas, Velika in Mala Bučna Vas, Bršlin, Ždinja Vas, Karlovec, Zelno, Mačkovec, Gorenje in Dolenje Kamenje, Krka, Ragovo, Žabja Vas, Kandija, Regerča Vas, Šmihel, Drska in Brod.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zužemberk 17. marca. Trg Žužemberk imenoval deželnega predsednika povodom njegove desetletnice častnim tržanom.

Dunaj 17. marca. Po izvestji glavnega poročevalca Kathreina v budgetnem odseku o budgetu za 1890. leta znašajo vsi dohodki 547,368.704, vsi razhodki 545,771.700 gld., torej je 1,597.004 gld. prebitka. Izvestje z zadovoljstvom naglašja, da se je napravilo ravnotežje, poudarja potrebo reforme neposrednih davkov, in pritrjuje pozdravlja v tem oziru napovedano vladno predlogo in želi, da bi se skoro izvršila ta reforma, katere bi potem moglo slediti regulovanje valute.

Dunaj 17. marca. Včeraj shod volilcev ustavovernega moravskega veleposestva pri Chlumetzem sklenil soglasno, da se obnovi obstoječi kompromis s srednjo stranko za prihodnje deželnozborske volitve.

Dunaj 17. marca. Cesar dospel semkaj. — Pri slavnostnem obedu italijanske naselbine povodom rojstvenega dne kralja italijanskega napil Nigra na cesarja avstrijskega, dobrega prijatelja in zvestega zaveznika kralja italijanskega, potem pa na kralja Umberta, uzornega konstitucionalnega vladarja in člana močocene tripelalijance.

London 16. marca. Število rudniških delavcev, ki so včeraj delo ustavili, ceni se na 250.000. Kako dolgo bode strajk trajal, se ne ve, vendar se sklepa iz raznih znamenj, da utegnejo delavci nekoliko odjenjati.

Razne vesti.

* (Prorokovanje za 1890. l.) Pri vsem sedanjem napredku in skrajnem materijalizmu, bavimo se vendar s spiritizmom, hipnotizmom in celo z astrologijo. Poslednja, ki je imela v srednjem veku tako važno ulogo, da je celo na zgodovino uplivala, oživela je na novo. Pred kratkim izdal je odlični angleški učenjak knjigo, v kateri na podlagi znanstvene metode skuša dokazati, da ima konstelacija zvezd v resnici upliv na usodo ljudi. Najnovejša na tem polji je ob jednom v Londonu in v Novem Yorku objavljeno delo angleškega astronoma, katero za 1890. l. napoveduje jako važne dogodke. Ta astrolog prorokuje, da se bodo marca meseca v Kitaji začele velike vojne. Meseca aprila bodo nemškega cesarja zadele resne nepravilike. V lepem meseci maji bode italijanskega kralja življenje v nevarnosti. September bode opasen ne le sultanovemu prestolu, ampak tudi življenju njegovemu. V novembru bodo po vsej Evropi veliki pre-

tresi in boji, v decembru bode Angleško zadelo narodno žalje, v Parizu pa bodo krvavi poulični boji. Repertoar je za vse leto bogat in poln prememb, vsak mesec ima kaj posebnega. Čudno da je slučaj že potrdil jedno prorokovanje omenjenega astrologa. V knjigi njegovi, ki je izšla januarja, je namreč pisano, da bodo grofa Pariškega v februarju nemilo zadeli gotovi dogodki. To se je zares zgodilo, kajti sin njegov, vojvoda Orleanski, bil je zaprt in še sedaj sedi v kaznilnici.

* (Roparjevo maščevanje.) Znani ropar Gjoko Marjanovič strah Srema je bil bežal v Srbijo. Miloš Kalič iz Progarja pri Zemunu ga je pa objavil policiji srbske, ki ga je prišla in izročila hrvatskemu sodišču. Vender se je posrečilo Marjanoviču uiti iz ječe. Ko je zvedel, kdo ga je objavil, prišel je po noči v Progar, Kaliču ubil tri vole in konja, napravil mu 260 gld. škode. Potem je pa pobegnil zopet v Srbijo.

* (Največja ženska na Japonskem) je čez 8 čevljev visoka, njena dlan je 13 palcev široka in njena stopala 1 čevlj 5 palcev dolga. Tehta 392 funtov in je stoprv 16 let stara.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 15. marca.
Na Dunaji: 71, 2, 43, 21, 1.
V Gradci: 2, 6, 15, 62, 52.

Tujci:

16. marca.

Pri **Malič**: Reingruber, Scherer, Blaschka, Manheimer, Rosenbaum, Taifel, Frisch z Dunaja. — Orlando iz Trsta. — Ranzinger iz Kočevja. — Kopf iz Mödlinga.
Pri **Avstrijskem cesarju**: Peternei iz Cerknega. Lepin iz Št. Pavla.
Pri **Bayarskem dvoru**: Prenner iz Zidanega Mosta. Heuberger iz Knittelfelda.
Pri **južnem kolodvoru**: Orlando iz Trsta. — Liebman iz Selzthala.

Umrla so v Ljubljani:

14. marca: Fran Korinšek, laborant, 34 let, Dunajska cesta št. 15, za pleuritidnim eksudatom. — Helena Vidmar, kuharica, 84 let, Hrenove ulice št. 5, za oslabljenjem.
15. Urša Pavlič, delavčeva žena, 75 let, Hradeckega vas, št. 2, za prsno vodenico.
16. marca: Marija Ana Krapš, okrajnega narednika hči, 7 mesecev, Karlovska cesta, št. 15, za vnetjem sapnika. Ana Podkrajsek, posestnikova žena, 42 let, cesta v mestni log, št. 11, za spridenjem krvi.

Tržne cene v Ljubljani dne 15. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 16	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	5 66	Surovo maslo,	95
Ječmen,	5 50	Jajce, jedno:	2
Oves,	4 —	Mleko, liter	9
Ajda,	5 50	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 —	Telečje	58
Koruza,	5 10	Svinjsko	60
Krompir,	3 03	Koštrunovo	36
Leča,	10 —	Pišanec	75
Grah,	10 —	Golob	25
Fižol,	9 —	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo, kgr.	1 10	Slama,	2 23
Mast,	6 —	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 25

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. marca.	7. zjutraj	737.5 mm.	1.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	14.8° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	735.0 mm.	7.4° C	sl. zah.	jas.	
16. marca.	7. zjutraj	732.7 mm.	2.6° C	brevz.	obl.	1.70 mm.
	2. popol.	730.5 mm.	8.0° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	728.2 mm.	7.2° C	brevz.	obl.	

Srednja temperatura 7.8° in 5.9°, za 4.8° in 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.25	87.95
Srebrna renta	88.25	88.10
Zlata renta	109.90	110.05
5% marena renta	102.45	102.20
Akcije narodne banke	938.—	935.—
Kreditne akcije	314.75	312.—
London	119.30	119.85
Srebro	—	—
Napol.	9.44	9.44
C. kr. cekini	5.62	5.61
Nemške marke	8.45	8.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	102	25
Ogerska papirna renta 5%	98	85
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	50

Seme velikanske buče

katera je merila na dolgost 1 m 25 cm in imela v obsegu 1 m 80 cm, dobiti je pri **Valentinu Roje-u**, vrtnarju v Zvonarskih ulicah št. 3 v Ljubljani. (130)

Velečastiti prijatelji in človekoljubi!

Prošnja za milodare iz ljubezni do bližnjega za dve osobi iz občine Briže, župnije Kolovrat, v Litijem okraju, ki sta vsled dobrotljivosti popolnoma obožali. Mož je 89 let star, je nič manj nego 27 vider ujel, leži že 11 tednov zaradi oslabljenja, sestra njegova je pa 76 let stara in je bila že 3krat v bolnici. Nemata s čim plačati stanovanja in kupiti drv in živil. Ne moreta prositi niti od hiše do hiše, da bi se preživela in ne umrla od gladi. — Milodari prosijo se poslati pod **Jeannette Lewicky**, pošta Izlake, Zagorje na Kranjskem. (182-3)

Posojilnica v Celji

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo.

Letošnji

redni letni zbor

se vrši

dne 25. t. m. ob 3. uri popoldne

v dvorani Celjske čitalnice

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje letnega računa.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Sprememba pravil.
6. Volitev načelstva in nadzorstva.
7. Razni nasveti.

Celje, dne 15. marca 1890.

(230)

Ravnateljstvo.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po **znižani ceni** sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal **J. S. Turgenev**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal **André Theuriet**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodnik.

Spisal **Emile Souvestre**, prevl **Muhoder**. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal **Ludovik Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal **E. Jellinek**. Poslovenil **Podvidovski**. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * *. Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po **znižani ceni** še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal **dr. Ribič**. — Životopisje, spisal **Rajč Bož**. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal **Fr. Levstik**. — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič**. — N. Machiavelli, spisal **dr. Ribič**. — Pisma iz Rusije, spisal **dr. Celestin**. — Trstivo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René LeFebvre**. Poslovenil * * *. Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kržišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof **A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal **Turgenev**, poslovenil **M. Máloerh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Ker bržkone že 1. majnika 1890. leta odprem

notarsko pisarno v Tržiči na Gorenjskem

obrnem se tem potom do čistnega občinstva v to svrhu, da naj se mi blagovoljno že sedaj objavljajo želje in ukazi, nanašajoči se na opravke bodisi notarskega, bodisi prepisnega (pravdnega) ali pa upravnega obsežka; kajti lahko se ti tako izvrševajo navzlic temu, da odstopi dose-danji c. kr. biležnik ter se premesti v Ráteče, ne da bi jih trebalo kam drugam oddajati.

V Kočevji, dne 14. sušca 1890.

Rupert Bežek

(228-1)

c. kr. biležnik za Tržič.

Naznanilo.

Podpisani uljudno naznanjam, da bode

KAVARNA „EVROPA“

za časa popravljanja premeščena

v gestilniške prostore v isti hiši.

Anton Krapš
kavarnar.

(218-3)